Sterowanie procesami – projekt II, zadanie 23

Zadania obowiązkowe (punktowane w skali 0-20 pkt.)

W pliku www.ia.pw.edu.pl/ \sim maciek/stp/dane23.zip znajdują się dane zarejestrowane podczas pracy procesu (pierwsza kolumna – sygnał wejściowy u, druga kolumna – sygnał wyjściowy y). Wszystkie obliczenia i symulacje wykonać w pakiecie Matlab (nie Simulink).

1. Wyznaczyć kilka modeli drugiego rzędu (dla różnych wartości opóźnienia $\tau = 1, 2, 3, \ldots$)

$$y(k) = b_{\tau}u(k-\tau) + b_{\tau+1}u(k-\tau-1) - a_1y(k-1) - a_2y(k-2)$$

czyli wyznaczyć model z opóźnieniem $\tau=1$

$$y(k) = b_1 u(k-1) + b_2 u(k-2) - a_1 y(k-1) - a_2 y(k-2)$$

model z opóźnieniem $\tau = 2$

$$y(k) = b_2 u(k-2) + b_3 u(k-3) - a_1 y(k-1) - a_2 y(k-2), b_1 = 0$$

model z opóźnieniem $\tau = 3$

$$y(k) = b_3 u(k-3) + b_4 u(k-4) - a_1 y(k-1) - a_2 y(k-2), b_1 = b_2 = 0$$

itd. Porównać otrzymane modele w sposób jakościowy (rysunki wyjścia modelu y_{mod} na tle próbek y) oraz w sposób ilościowy, podając dla każdego modelu sumę kwadratów błędów

$$E = \sum_{k=S}^{P} (y_{\text{mod}}(k) - y(k))^{2}$$

Uwaga: model testować w trybie rekurencyjnym, czyli np. dla modelu z opóźnieniem $\tau=2$

$$y_{\text{mod}}(k) = b_2 u(k-2) + b_3 u(k-3) - a_1 y_{\text{mod}}(k-1) - a_2 y_{\text{mod}}(k-2)$$

Wybrać najlepszy model. Podać jego transmitancję.

- 2. Dla wybranego modelu obliczyć (ze wzoru) lub wyznaczyć symulacyjnie odpowiedź skokową (zestaw liczb s_1, s_2, \ldots), określić wzmocnienie statyczne.
- 3. Napisać program do symulacji cyfrowego algorytmu PID. Symulowanym procesem jest wybrane równanie drugiego rzędu z opóźnieniem. Dobrać algorytm PID metodą eksperymentalną lub metodą Zieglera-Nicholsa (nastawy algorytmu ciągłego: $K=0.6K_{\rm k},~T_{\rm i}=0.5T_{\rm k},~T_{\rm d}=0.12T_{\rm k},~{\rm gdzie}~K_{\rm k}$ wzmocnienie krytyczne, $T_{\rm k}$ okres oscylacji krytycznych). Zasymulować algorytm przy skokowej zmianie sygnału wartości zadanej z 0 na 1, zamieścić uzyskane przebiegi.
- 4. Napisać program do symulacji algorytmu DMC bez ograniczeń (wersja analityczna). Symulowanym procesem jest wybrane równanie, natomiast w algorytmie zastosować uzyskany model odpowiedzi skokowej. Jakość regulacji ocenić w sposób jakościowy (rysunki przedstawiające przebiegi sygnału sterującego i sygnału wyjściowego na tle sygnału wartości zadanej wyjścia) oraz na podstawie błędów regulacji $J_{\rm y}$ oraz wydatku energetycznego $J_{\rm u}$

$$J_{y} = \sum_{k=k_{\text{pocz}}}^{k_{\text{konc}}} (y^{\text{zad}}(k) - y(k))^{2}, \ J_{u} = \sum_{k=k_{\text{pocz}}}^{k_{\text{konc}}} (u(k) - u(k-1))^{2}$$

gdzie $k_{\rm pocz}$ oznacza początek symulacji (np. $k_{\rm pocz}=3$ gdy opóźnienie $\tau=2$), $k_{\rm konc}$ oznacza koniec symulacji (zawsze taki sam). Dobrać parametry algorytmu DMC przy skokowej zmianie sygnału wartości zadanej z 0 na 1, zamieścić wybrane wyniki symulacji. Procedura strojenia:

a) Przyjąć początkową wartość współczynnika λ , np. $\lambda=1$.

- b) Dobór horyzontu dynamiki D: przyjąć długie horyzonty predykcji i sterowania, np. $N=100, N_{\rm u}=20,$ oraz długi horyzont dynamiki (np. D=200), następnie stopniowo skracać horyzont D i wybrać możliwie krótki horyzont. Narysować wykresy $J_{\rm v}(D)$ i $J_{\rm u}(D)$.
- c) Dobór horyzontu predykcji N: dla ustalonego horyzontu D stopniowo skracać horyzont N i wybrać możliwie krótki horyzont. Narysować wykresy $J_{\mathbf{v}}(N)$ i $J_{\mathbf{u}}(N)$.
- d) Dobór horyzontu sterowania $N_{\rm u}$: dla ustalonych horyzontów D oraz N stopniowo skracać horyzont $N_{\rm u}$ i wybrać możliwie krótki horyzont. Narysować wykresy $J_{\rm v}(N_{\rm u})$ i $J_{\rm u}(N_{\rm u})$.
- e) Dla ustalonych horyzontów D, N i $N_{\rm u}$ zbadać wpływ współczynnika λ , wybrać docelową jego wartość (kompromis między szybkością regulacji i kształtem sygnału sterującego). Narysować wykresy $J_{\rm v}(\lambda)$ i $J_{\rm u}(\lambda)$.
- 5. Sprawdzić działanie algorytmu DMC przy występowaniu niemierzalnego zakłócenia wyjściowego (np. skokowego o wybranej amplitudzie). Przyjąć stałą wartość zadaną, np. 0.
- 6. Dodać w programie symulacyjnym algorytmu DMC możliwość uwzględnienia ograniczeń wartości sygnału sterującego

$$u^{\min} \leqslant u(k) \leqslant u^{\max}$$

oraz ograniczeń szybkości narastania sygnału sterującego

$$-\triangle u^{\max} \le u(k) \le \triangle u^{\max}$$

- a) W pierwszym scenariuszu rozważyć wyłącznie ograniczenia wartości sygnału sterującego. Przedstawić wyniki symulacji przy kilku różnych wartościach ograniczeń.
- b) W drugim scenariuszu rozważyć wyłącznie ograniczenia szybkości zmian sygnału sterującego. Przedstawić wyniki symulacji przy kilku różnych wartościach ograniczeń.
- c) Zaproponować wartości ograniczeń zapewniające kompromis między szybką regulacją a bezpiecznym przebiegiem sygnału sterującego, przedstawić wyniki symulacji.

Zadania dodatkowe (punktowane dodatkowo w skali 0-3 pkt.)

Sprawdzić odporność algorytmu DMC. W algorytmie regulacji zawsze stosuje się ten sam model odpowiedzi skokowej, natomiast symulowany proces ma zmienione wzmocnienie. Na przykład, gdy opóźnienie $\tau=2$, przyjąć symulowany proces

$$y(k) = \alpha(b_2u(k-2) + b_3u(k-3)) - a_1y(k-1) - a_2y(k-2)$$

Przeprowadzić kilka symulacji dla różnych wartości parametru α , zamieścić wybrane wyniki symulacji, krótko skomentować uzyskane rezultaty.

Uwaga:

- a) Wszystkie algorytmy regulacji muszą być symulowane w jednym programie.
- b) Przesłać sprawozdanie w pliku pdf oraz **spakowane** wszystkie pliki źródłowe (MATLAB) na adres pjchaber@gmail.com do dnia 18.1.2019, godz 23:59.
- c) Maksymalna liczba punktów wynosi 20 (+3 punkty dodatkowe). Za każdy rozpoczęty dzień spóźnienia odejmowany jest 1 punkt.
- d) Projekt będzie przyjmowany do dnia 24.1.2019, godz. 23:59.